

Věc C-179/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

7. dubna 2020

Předkládající soud:

Curtea de Apel București (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

3. března 2020

Žalobkyně:

Fondul Proprietatea SA

Žalovaní:

Guvernul României

SC Complexul Energetic Hunedoara SA, v likvidaci

SC Complexul Energetic Oltenia SA

Compania Națională de Transport al Energiei Electrice
„Transelectrica“ SA**Vedlejší účastník:**

Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Předmět původního řízení

Správní žaloba znějící na zrušení Hotărârea Guvernului României nr. 138/2013 privind adoptarea unor măsuri pentru siguranța alimentării cu energie electrică (rozhodnutí rumunské vlády č. 138/2013 o přijetí opatření pro bezpečnost dodávek energie, dále jen „HG č. 138/2013“). Předmětem sporu je jednak otázka, zda je prostřednictvím tohoto aktu poskytnuta státní podpora, a jednak otázka, zda je tento akt v rozporu se směrnicí 2009/72.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU se žádá o výklad článku 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU, jakož i čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72.

Předběžné otázky

a) Představuje přijetí, ze strany rumunského státu, právního předpisu, který ve prospěch dvou společností, jejichž kapitál je většinou vlastněn státem, stanoví:

a.1. poskytnutí přednostního přístupu k dispečinku a povinnost provozovatele přepravní soustavy nakupovat podpurné služby těchto společností, a

a.2. poskytnutí zaručeného přístupu k elektrickým sítím pro elektřinu vyrobenou těmito dvěma společnostmi, což zajišťuje jejich nepřetržitý provoz,

státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, tedy představuje opatření financované státem nebo ze státních prostředků? Má selektivní povahu a může ovlivnit obchod mezi členskými státy? V případě kladné odpovědi, podléhá tato státní podpora oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 SFEU?

b) Je poskytnutí, ze strany rumunského státu, práva těmto dvěma společnostem, jejichž kapitál je většinou vlastněn státem, na zaručený přístup k elektrické síti, což zajišťuje jejich nepřetržitý provoz, v souladu s ustanoveními článku 15 odst. 4 směrnice 2009/72/ES?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES: čl. 15 odst. 4;

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES: bod 60 odůvodnění, čl. 16 odst. 2 písm. b);

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury: bod 5 odůvodnění.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Hotărârea Guvernului României nr. 138/2013 privind adoptarea unor măsuri pentru siguranța alimentării cu energie electrică (rozhodnutí rumunské vlády č.

138/2013 o přijetí opatření pro bezpečnost dodávek energie). Na základě tohoto aktu byl udělen přístup k elektrickým sítím pro elektřinu vyráběnou tepelnými elektrárnami ve vlastnictví žalovaných, SC Complexul Energetic Hunedoara SA (dále jen „CEH“) a SC Complexul Energetic Oltenia SA (dále jen „CEO“). Kromě toho byla Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” SA (Národní společnost pro přenos elektřiny; dále jen „Transelectrica“), jakožto provozovateli přenosové soustavy, uložena povinnost zajistit přednostní dispečink výše uvedené elektřiny za podmínek stanovených v nařízeních vydaných Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (Národní regulační úřad v oblasti energetiky; dále jen „ANRE“). Konečně, za účelem udržení úrovně bezpečnosti vnitrostátní elektrické soustavy byla dvěma výše uvedeným obchodním společnostem uložena povinnost dodávat společnosti Transelectrica podpůrné služby při určité hodnotě elektrického výkonu, a to za podmínek stanovených v nařízeních vydaných ze strany ANRE. Tato opatření byla uplatněna v období od 15. dubna 2013 do 1. července 2015 a následně byla jejich platnost prodloužena pouze pro CEH do 31. prosince 2017.

Legea nr. 123/2012 a energiei electrice și a gazelor naturale (zákon č. 123/2002 o elektřině a zemním plynu; dále jen „zákon č. 123/2012“): čl. 5 odst. 3, kterým se do rumunského práva provádí čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72 a který představuje právní základ HG č. 138/2013, stanoví: „[r]ozhodnutím vlády, z důvodů týkajících se bezpečnosti dodávek elektřiny, může být udělen přístup k elektrickým sítím pro elektřinu vyráběnou v tepelných elektrárnách, které používají paliva vnitrostátní výroby, ale pouze v ročním omezení odpovídajícím primární energii nepřesahující 15 % z celkového množství obdobného paliva potřebného k výrobě elektřiny odpovídající konečné hrubé spotřebě státu“.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně, Fondul Proprietatea SA (dále jen „žalobkyně“), je menšinovým akcionářem Hidroelectrica SA, což je společnost vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů a významný dodavatel podpůrných služeb v Rumunsku. Majoritním akcionářem této společnosti je rumunský stát. Žalované CEH a CEO jsou dvě společnosti, jejichž majoritním akcionářem je také rumunský stát a které vyrábějí elektřinu z neobnovitelných zdrojů s využitím paliv vnitrostátní výroby. Žalovaná Transelectrica je společnost, jejíž kapitál je většinou vlastněn státem a je jediným provozovatelem přenosové soustavy v Rumunsku.
- 2 V přípravných aktech k HG č. 13[8]/2013 jsou uvedeny důvody, které vedly k přijetí tohoto aktu. Je zde uvedeno, že bezpečnost vnitrostátní elektrické soustavy vyžadovala existenci a údržbu směsi paliv pro výrobu elektřiny k pokrytí vnitrostátní spotřeby energie. Při vytváření této směsi přikládala rumunská vláda zvláštní důležitost přednostnímu využití vnitrostátních energetických zdrojů, a to za účelem zajištění energetické bezpečnosti a nezávislosti.

- 3 Exponenciální zvýšení výrobní kapacity elektřiny z obnovitelných zdrojů v předchozích letech a podle předpovědí v následujících letech vyžadovalo přijetí opatření, která by zajistila dodávku elektřiny, a to v souladu s úvahou uvedenou v bodě 5 odůvodnění směrnice 2005/89.
- 4 Za účelem zajištění přiměřenosti soustavy a zcela bezpečného pokrytí poptávky po elektřině bylo nezbytné, aby byl ve vnitrostátní elektrické soustavě k dispozici určitý dostupný elektrický výkon zajištěný elektrárnami, který byl výrazně vyšší než elektrický výkon spotřebovaný ve spotřební špičce. Rovněž bylo povinné nepřetržitě udržovat k dispozici provozovateli soustavy provozní rezervu, která by mohla vyrovnávat neustálé změny v zatížení. Tyto změny se výrazně zvýšily po exponenciálním nárůstu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, protože dostupnost těchto výrobců energie byla omezená a jejich výroba nebyla kontrolovatelná. Související záložní kapacita byla tedy naprosto nezbytná k zajištění přiměřenosti soustavy.
- 5 V důsledku toho mělo snížení potenciálních souvisejících záložních kapacit z důvodu odebrání některých kapacit výroby elektřiny, které využívaly klasická paliva, negativní dopad na zabezpečení dodávek vnitrostátní elektrické soustavy a dokonce i na energetickou bezpečnost země.
- 6 Přípravné akty rovněž odkazovaly na zahájení, v listopadu 2014, projektu „4M - Market Coupling“ na propojení trhů České republiky, Slovenska, Maďarska a Rumunska. Nárůst kapacity hraničního propojení na západní síti Rumunska vyžadoval, aby v budoucnu v této oblasti existovala významná výrobní kapacita.
- 7 Elektrárny vyrábějící elektřinu z neobnovitelných zdrojů, zejména elektrárny, které využívaly uhlí, zaznamenaly rostoucí náklady v důsledku skutečnosti, že nemohly fungovat nepřetržitě, a pokaždé, když byly zastaveny, nemohly z důvodu dlouhé doby spouštění a velmi vysokých nákladů na tuto operaci poskytovat podpůrné služby. Tyto elektrárny tedy nemohly být na trhu konkurenceschopné a snížily svůj příspěvek k energetickým potřebám, což mělo řetězový účinek na těžební odvětví, kdy se snížilo množství uhlí použitého v procesu výroby elektřiny.
- 8 Za těchto okolností bylo zjištěno, že provoz některých elektráren vyrábějících elektřinu z neobnovitelných zdrojů byl nezbytný pro zajištění dodávek vnitrostátní elektrické soustavy a pro energetickou samostatnost země. V této situaci se nacházely tepelné elektrárny ve vlastnictví společností CEH a CEO, které používaly paliva vnitrostátní výroby a které významně přispívaly k bezpečnosti určitých vysoce deficitních oblastí vnitrostátní elektrické soustavy. Vzhledem k pomalým dobám spouštění tepelných elektráren však tyto dvě společnosti nebyly schopny reagovat na objednávky distributora energie k zajištění podpůrných služeb, pokud nebyly v provozu na určitém elektrickém výkonu.
- 9 Na základě těchto úvah rumunská vláda podle čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012 přijala HG č. 138/2013, prostřednictvím něhož byl poskytnut zaručený přístup k

elektrickým sítím pro elektřinu vyráběnou společnostmi CEH a CEO, byl zajištěn přednostní dispečink této elektřiny a těmto dvěma společnostem byla uložena povinnost poskytovat podpůrné služby při určité hodnotě elektrického výkonu.

- 10 Žalobkyně, jelikož měla za to, že tento akt jí způsobil škodu jakožto akcionářce společnosti Hidroelectrica SA, podala správní žalobu, kterou se domáhala zrušení HG č. 138/2013, přičemž mimo jiné namítala existenci protiprávní státní podpory. Na podporu žalované, rumunské vlády, vstoupilo do řízení Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri (ministerstvo hospodářství, energetiky a obchodu). O žalobě rozhodl Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti). Proti rozsudku soudu prvního stupně byl podán opravný prostředek k Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud), který zrušil napadený rozsudek, jelikož nebyly meritorně přezkoumány všechny důvody protiprávnosti, které vznesla žalobkyně, a vrátil věc zpět Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti), který se rozhodl předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 11 **Žalobkyně**, pokud jde o poskytnutí **protiprávní státní podpory** v důsledku HG č. 138/2013, tvrdí, že jsou splněny všechny podmínky stanovené v článku 107 SFEU.
- 12 Pokud jde o podmínku, že *opatření musí být financováno státem nebo ze státních prostředků*, žalobkyně v podstatě uvádí, že poskytnutím zaručeného přístupu k elektrickým sítím mohou společnosti CEH a CEO získat právo prodat vyrobenou energii přednostně před konkurenty. Přesměrování, na základě rozhodnutí vlády, zdrojů financování pocházejících z energetického trhu na určité výrobce tudíž představuje formu financování z veřejných zdrojů. Kromě toho se na nákup podpůrných služeb u společností CEH a CEO používají veřejné prostředky, které jsou ve vlastnictví Transelectrica, tedy společnosti, jejíž kapitál je většinově vlastněn státem. V případě státních společností Soudní dvůr uvedl, že stát je schopen prostřednictvím uplatnění svého dominantního vlivu nasměrovat využití jejich zdrojů k financování konkrétních výhod ve prospěch určitých podniků.
- 13 Pokud jde o podmínku týkající se *existence selektivní podpory*, žalobkyně tvrdí, že ta vyplývá z okolností projednávané věci. Elektrárny dotčené HG č. 138/2013 totiž nejsou v provozu nepřetržitě, protože nemají kupující elektřiny, kteří by zaručovali jejich neustálý provoz. Z technického hlediska by mohly elektrárny společností CEH a CEO z důvodu dlouhých dob spouštění poskytovat určité podpůrné služby pouze v případě, pokud by byly v provozu v okamžiku žádosti ze strany společnosti Transelectrica. Současně spouštění elektráren obnáší velmi vysoké náklady.
- 14 K vyřešení těchto nedostatků poskytl rumunský stát na základě HG č. 138/2013 selektivní výhodu prostřednictvím kompletního balíčku, který zahrnuje zaručený přístup k elektrickým sítím a přednostní přístup k dispečinku, jakož i zajištění

poskytování podpůrných služeb. V tomto smyslu HG č. 138/2013 stanoví přednost dispečinku těmto dvěma společnostem, která vzájemně souvisí s jejich „povinností“ poskytovat podpůrné služby. Konkrétně to znamená, že společnost Transelectrica je povinna tyto služby přednostně nakupovat od CEH a CEO, aniž by respektovala pořadí ekonomické výhodnosti. Tento benefit představuje selektivní výhodu udělenou oběma společnostem. Při neexistenci HG č. 138/2013 by byly podpůrné služby zakoupeny na základě konkurenčních kritérií s ohledem na nejnižší nabízenou cenu.

- 15 Rumunský stát navíc těmto dvěma společnostem poskytl zaručený přístup k elektrickým sítím. To znamená, že CEH a CEO mají jistotu, že budou dodávat určité množství elektřiny, tak aby byl zajištěn jejich nepřetržitý provoz. HG č. 138/2013 poskytuje společnostem CEH a CEO „záchrannou síť“ v tom smyslu, že dodavatelé elektřiny budou povinni nakupovat od těchto společností část elektřiny, kterou dodávají spotřebitelům.
- 16 Podle žalobkyně byl mechanismus zaručeného přístupu vytvořen pro energii z obnovitelných zdrojů za účelem podpory ekologických zdrojů výroby, které neznečišťují životní prostředí. Místo toho rumunský stát nastavil tento systém ve prospěch CEH a CEO (které vyrábí tepelnou energii, která znečišťuje životní prostředí), aby jim nabídl výše uvedené výhody. V důsledku vytvoření těchto opatření mají tedy obě společnosti obchodní výhodu oproti svým konkurentům.
- 17 Pokud jde o podmínku týkající se *ovlivnění obchodu mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže*, žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že je narušena hospodářská soutěž, vyplývá ze škodlivých účinků dotčeného opatření, které mají dopad na subjekty působící na trhu s energií, kterým byla způsobena újma tím, že jim nebyl poskytnut zaručený přístup k elektrické síti. Jediní výrobci, kterým bylo toto právo uděleno, jsou společnosti CEH a CEO. Povinnost společnosti Transelectrica nakupovat podpůrné služby od společností CEH a CEO navíc nezohledňuje vysokou cenu energie vyrobené těmito dvěma společnostmi, přičemž tak přehlíží kritéria konkurenceschopnosti.
- 18 Konečně, pokud jde o *oznamovací povinnost*, tak vzhledem k tomu, že jsou splněny podmínky pro existenci státní podpory, mělo být dotčené opatření oznámeno Komisi, aby posoudila jeho slučitelnost nebo neslučitelnost s hospodářskou soutěží. Sama skutečnost, že nedošlo k oznámení, znamená, že dotčené opatření je protiprávní.
- 19 Pokud jde o **provedení čl. 15 odst. 4** směrnice 2009/72 prostřednictvím čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012, žalobkyně tvrdí, že ačkoli se obě ustanovení týkají stejného typu výrobců energie - tedy výrobců, kteří používají jako svůj primární zdroj vnitrostátní paliva, a stanoví stejný limit, zejména 15 % celkové primární energie potřebné na výrobu elektřiny - existuje mezi nimi však významný rozdíl. Zatímco se totiž směrnice týká výjimečného opatření, které uděluje přednostní přístup určitým výrobcům za určitých přísných podmínek, čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012 se týká zaručeného přístupu k elektrickým sítím.

- 20 Pojem „zaručený přístup“ navíc představuje autonomní pojem unijního práva, který je definován v bodě 60 odůvodnění směrnice 2009/28. Článek 16 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice navíc stanoví, že členské státy zajistí rovněž přednostní nebo zaručený přístup elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě. Podle žalobkyně by tedy zaručený přístup měl být poskytnut pouze pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů a neměl být poskytnut pro elektřinu pocházející z neobnovitelných zdrojů energie, jako je tomu v případě energie vyráběné společnostmi CEH a CEO. V důsledku toho se zdá, že poskytnutí zaručeného přístupu pro elektřinu vyrobenou těmito dvěma společnostmi představuje porušení ustanovení čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72.
- 21 **Žalovaní a vedlejší účastník** tvrdí, že podmínky týkající se existence státní podpory stanovené v článku 107 SFEU nejsou splněny, takže dotčené opatření nemuselo být oznámeno, a že čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72 byl správně proveden prostřednictvím čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012.
- 22 V tomto smyslu **rumunská vláda** tvrdí, že ANRE je orgánem příslušným k vypracování, schválení a dohlížení nad uplatňováním vnitrostátních závazných pravidel nezbytných pro fungování odvětví a trhu s elektřinou za podmínek účinnosti, hospodářské soutěže, transparentnosti a ochrany spotřebitele. Na základě unijních právních předpisů (zejména směrnic 2009/28, 2012/27 a 2009/72) a zákona č. 123/2012 ANRE sladil ustanovení týkající se zaručeného nebo přednostního přístupu a přednostního dispečinku s platnými pravidly na vyrovnávacím trhu, tedy s pravidly, podle nichž se dispečinkové jednotky používají podle kritéria pořadí zásluh.
- 23 HG č. 138/2013 tedy upřesňuje, že společnost Transelectrica má povinnost k přednostnímu dispečinku elektřiny vyráběné společnostmi CEH a CEO za podmínek stanovených v předpisech vydaných ze strany ANRE. Stejně tak povinnost obou společností poskytovat podpůrné služby podléhá podmínkám stanoveným právními předpisy ANRE. Náklady spojené s poskytováním podpůrných služeb jsou odůvodněny výrobcí a certifikovány ANRE v souladu s platnými unijními a vnitrostátními předpisy a podle metodik pro stanovení regulovaných sazeb schválených rozhodnutím ANRE.
- 24 Vedlejší účastník, **ministerstvo hospodářství, energetiky a obchodu**, při uplatnění odkazu na přípravné akty k HG č. 138/2013, uvádí, že HG č. 138/2013 byl přijat za účelem bezpečného provozování vnitrostátní elektrické soustavy a zajištění bezpečnosti dodávek elektřiny.
- 25 HG č. 138/2013 odkazuje na činnost spočívající v dispečinku výrobních zařízení za účelem vyrovnávání vnitrostátní elektrické soustavy. V tomto smyslu mohou společnosti CEH a CEO na žádost provozovatele přenosu a soustavy (Transelectrica) poskytovat podpůrné služby za podmínek stanovených ANRE. ANRE stanoví regulovanou cenu pro dodávku těchto služeb na základě metodiky přijaté ze strany ANRE. Cena schválená pro dodávku podpůrných služeb je

srovnatelná s váženou průměrnou nákupní cenou tohoto typu služby na volném trhu.

- 26 Při uplatnění směrnice 2009/72 a vnitrostátních právních předpisů stanoví ANRE objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria pro všechny výrobce, tak aby neohrozil řádné fungování trhu s elektřinou a ani činnost ostatních výrobců, kteří působí na tomto trhu. Použitelné právní předpisy a HG č. 138/2013 nemohou mít účinek spočívající v ohrožení zájmů jiných subjektů působících na trhu. Uplatňování těchto opatření nenarušuje trh s elektřinou a nezakládá protisoutěžní zacházení, neboť podpůrné služby jsou stanoveny objektivně, na základě stávajících tržních podmínek, a cena, za kterou jsou tyto služby dodávány, je regulována ANRE.
- 27 S ohledem na tyto úvahy vedlejší účastník tvrdí, že existence státní podpory musí být vyloučena.
- 28 Žalovaná **Transelectrica** upřesňuje, že každý výrobce, který s ní uzavřel smlouvu o dodávce podpůrných služeb na příslušném trhu (volném nebo regulovaném), je povinen nabídnout na vyrovnávacím trhu alespoň množství stanovené ve smlouvě. Aktivace záloh na vyrovnávacím trhu není zaručena pro žádného dodavatele podpůrných služeb, neboť tato aktivace je uskutečněna podle tržních pravidel na základě pořadí zásluh. Toto pravidlo platí také pro výrobce, na něž se vztahuje HG č. 138/2013, jelikož neexistuje žádná záruka preferenčního využívání vyrovnávací energie dodávané těmito subjekty (mimo pořadí zásluh).
- 29 Trh podpůrných služeb v Rumunsku je vysoce koncentrovaný s nízkou mírou hospodářské soutěže, a to bez ohledu na typ záloh. V případě omezené nabídky jsou ceny výše uvedených služeb na volném trhu vysoké a v mnoha případech vážené průměrné nabídkové ceny převyšují regulované ceny. V takovémto kontextu nelze s jistotou určit, že nákupní cena záloh by při neexistenci ustanovení HG č. 138/2013 byla mnohem nižší.
- 30 V použitelných právních předpisech vydaných ze strany ANRE byl pojem přednostní dispečink převzat z unijních právních předpisů, aniž by si však zachoval původní význam tohoto pojmu. V případě právních předpisů ANRE je totiž význam přednostního dispečinku omezen pouze na situace, ve kterých je třeba snížit výkon za účelem vyrovnání vnitrostátní elektrické soustavy z důvodu výrazných přebytků energie za určitých zvláštních podmínek. Výše uvedený přednostní dispečink odkazuje striktně na pořadí zásluh stanovené na vyrovnávacím trhu, nenabízí konkurenční výhody subjektům působícím na trhu a je uplatňován pouze od určité úrovně denních nabídek na vyrovnávacím trhu.
- 31 Elektrárny, na které se vztahuje HG č. 138/2013, nemají prospěch z přednostního dispečinku tak jako obnovitelné zdroje energie a energie vyráběná kombinovanou výrobou, jak skutečně stanoví platné právní předpisy, ale pouze z přednosti v situaci, kdy se cena denních nabídek na vyrovnávacím trhu sníží pod hodnotu 0,1 lei/MWh a pouze pokud existují smlouvy uzavřené na trhu s elektřinou.

- 32 Konečně, žalovaní rovněž zdůrazňují, že projekt, na kterém je založeno HG č. 138/2013, byl přezkoumán Consiliul Concurenței (Rada pro hospodářskou soutěž), která vydala kladné stanovisko a upřesnila, že opatření přijatá pro zabezpečení dodávek elektřiny mají přednost před pravidly státní podpory. Kromě toho ANRE sdělil, že předmětná opatření jsou v souladu s použitelnými právními předpisy a nejsou v rozporu s normativním rámcem zavedeným ze strany ANRE.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 33 Předkládající soud uvádí, že v současné fázi řízení následující po kasačním řízení a rozhodnutí nejvyššího soudu o vrácení věci je soud rozhodující ve věci samé vázán názorem vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku. Z rozsudku Înalta Curtea de Casație (Nejvyšší kasační soud) vyplývá, že je třeba přezkoumat aspekt existence nebo neexistence státní podpory. Předkládající soud kromě toho sdílí pochybnosti vyjádřené žalobkyní ohledně správného provedení čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72.
- 34 Pokud jde o **první otázku**, tak s odkazem na argumenty žalobkyně předkládající soud uvádí, že rumunský stát podle všeho přijal HG č. 138/2013 za účelem poskytnutí větších výhod CEH a CEO, konkrétně: zaručený prodej elektřiny vyrobené prostřednictvím nepřetržitého provozu elektráren; snížení nákladů na dodávku podpůrných služeb prostřednictvím odstranění nákladů na spouštění elektráren a výroba energie za nižší cenu, kterou lze prodat na volném nebo na regulovaném trhu.
- 35 Nezbytnost obrátit se na Soudní dvůr vyplývá z okolností věci, jelikož výhoda poskytnutá výrobcům, na něž se vztahuje HG č. 138/2013, nevyplývá z pouhého převodu určité částky peněz, majetku nebo jiné hodnoty, ale ze složitého mechanismu fungování trhu s energií.
- 36 Pokud jde o **druhou otázku**, předkládající soud konstatuje, že HG č. 138/2013 bylo přijato na základě čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012, což je ustanovení, které provádí čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72 do vnitrostátního práva. Navzdory tomu existuje mezi těmito dvěma ustanoveními rozdíl, jelikož cílem čl. 15 odst. 4 směrnice je přiznat přednost v dispečinku, zatímco čl. 5 odst. 3 zákona č. 123/2012 se týká zaručeného přístupu k elektrickým sítím.
- 37 V důsledku toho je třeba určit, zda čl. 15 odst. 4 směrnice představuje výjimečné ustanovení, které musí být uplatňováno striktně, jež umožňuje pouze udělit přednostní přístup, a nikoli také zaručený přístup upravený v HG č. 138/2013, zejména v kontextu, ve kterém je pojem zaručeného přístupu autonomním pojmem definovaným v bodě 60 odůvodnění směrnice 2009/28. Z obsahu této směrnice rovněž vyplývá, že zaručený přístup je udělen pouze v případě elektřiny vyráběné z obnovitelných zdrojů a není udělen pro elektřinu pocházející z neobnovitelných zdrojů. Poskytnutí zaručeného přístupu pro elektřinu vyrobenou společnostmi CEH a CEO patrně představuje porušení ustanovení čl. 15 odst. 4 směrnice 2009/72.

- 38 V důsledku toho je třeba určit, zda na základě tohoto ustanovení může členský stát poskytnout zaručený přístup k sítím určitým společnostem vyrábějícím energii z neobnovitelných zdrojů.

PRACOVNÍ DOKUMENT